

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om rettens pleje.

(Forhøjelse af grænsen for underretssager).

Fremsat den 9. marts 1965 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 286 af 1. juli 1963, foretages følgende ændringer:

1. I § 225, nr. 1, 2 og 9, § 231, stk. 1, 2. pkt., § 232, stk. 1, og § 482, stk. 2, 1. pkt., ændres „3.000 kr.“ til „6.000 kr.“.

2. § 225, nr. 10, affattes således:

„10) Sager, der opstår af forholdet mel-

lem arbejdsgivere og de af medhjælperloven omfattede medhjælpere.“

3. § 234, stk. 2, ophæves.

4. I § 595, stk. 1, 1. pkt., ændres „1.000 kr.“ til „6.000 kr.“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1965.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved forslaget foretages der en ajourføring af de beløbsgrænser, der er afgørende for, om borgerlige sager i 1. instans skal behandles ved underret eller landsret. Retsplejeloven af 11. april 1916 fastsatte grænsen mellem borgerlige landsrets- og underretssager til 400 kr., men allerede inden lovens ikrafttræden blev grænsen ved lov nr. 325 af 3. juni 1919 forhøjet til 800 kr. Lov nr. 191 af 14. juli 1927 forhøjede beløbet til 1.000 kr., og samtidig indsattes i § 234, stk. 2, en bestemmelse om, at sager, hvis genstand overstiger 1.000, men ikke 2.000 kr., kan anlægges ved underret i stedet for ved landsret, men at sagsøgte dog, senest på den første tægtedag, kan kræve sagen henvist til landsretten. Lov nr. 396 af 12. juli 1946 forhøjede de nævnte beløb til 2.000 og 3.000 kr., og ved lov nr. 61 af 31. marts 1953 forhøjedes beløbene til deres nugældende størrelse, 3.000 og 4.000 kr. Under hensyn til den økonomiske udvikling, der har fundet sted siden 1953, foreslås det at forhøje beløbet 3.000 kr. til 6.000 kr. (forslagets § 1, nr. 1).

I praksis synes bestemmelsen i § 234, stk. 2, ikke Justitsmin. j. nr. L. A. 427-1964.

at have fundet anvendelse i noget større omfang ved siden af bestemmelsen i § 234, stk. 1, der giver parterne adgang til at vedtage underretsbehandling af en sag, selv om den efter de almindelige regler hører under landsret. Det foreslås derfor at ophæve § 234, stk. 2, således at der fremtidig kun kommer til at gælde én beløbsgrænse for fordelingen af kompetencen mellem underret og landsret (forslagets § 1, nr. 3).

Af et samlet sagsantal i 1963 på 2.105 borgerlige sager behandlede landsretterne 741 sager med en værdi af indtil 6.000 kr. Forslaget vil således betyde en vis aflastning af landsretterne, selv om det må forventes, at en del af de sager, der overflyttes til underretterne, vil komme til behandling i landsretterne som ankesager. Det forøgede arbejde for underretterne vil de fleste steder kunne udføres uden en udvidelse af personalet. For enkelte større underretters vedkommende må det dog forventes, at det øgede arbejde vil bidrage til at aktualisere spørgsmålet om deling af retskredsen eller ansættelse af flere dommere ved retten.